

Arrest

nr. 212 919 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. BODSON
Rue Fabry 13
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juni 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juni 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die *loco* advocaat F. BODSON verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is in het bezit van een geldige verblijfskaart voor Italië, alwaar hij de subsidiaire beschermingsstatus heeft.

1.2. Op 12 juni 2018 wordt verzoeker aangetroffen in een vrachtwagen in Zeebrugge, met het oog op verschepping naar het Verenigd Koninkrijk.

1.3. Er wordt verzoeker op 12 juni 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: K.

voornaam: D.

geboortedatum: 22.04.1988

geboorteplaats:

nationaliteit: Afghanistan

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de SPN Zeebrugge op 12/06/2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor illegale grensoverschrijding. (PV BG. (...) van de SPN Zeebrugge.)

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij problemen heeft in zijn thuisland en op weg is naar het Verenigd Koninkrijk. Uit het administratief verslag blijkt dat er geen familie aanwezig is.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij niet lijdt aan een ziekte die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn land van herkomst.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij geen kinderen of partner heeft in België.

Een schendig van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de SPN Zeebrugge op 12/06/2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum/verblijfsvergunning. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem afgeleverd zal

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor illegale grensoverschrijding. (PV BG (...) van de SPN Zeebrugge). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij geen kinderen of partner heeft in België. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij problemen heeft in zijn thuisland en op weg is naar het Verenigd Koninkrijk. Uit het administratief verslag blijkt dat er geen familie aanwezig is. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in het Afghanistan een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij niet lijdt aan een ziekte die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

probemen zijn

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

*Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.
(...)"*

1.4. Tevens op 12 juni 2018 wordt aan verzoeker een inreisverbod opgelegd (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"(...)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: K.

voornaam : D.

geboortedatum : 22.04.1988

geboorteplaats:

nationaliteit;: Afghanistan

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassend, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 12/06/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor illegale grensoverschrijding. (PV BG (...) van de SPN Zeebrugge.)

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij geen kinderen of partner heeft in België. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij problemen heeft in zijn thuisland en op weg is naar het Verenigd Koninkrijk. Uit het administratief verslag blijkt dat er geen familie aanwezig is. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in het Afghanistan een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 12/06/2018 door de SPN Zeebrugge en verklaart dat hij niet lijdt aan een ziekte die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

problemen zijn

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor illegale grensoverschrijding. (PV BG (...) van de SPN Zeebrugge.)

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat verzoeker op 22 juni 2018 is teruggekeerd naar Italië, alwaar hij een recht op verblijf heeft. Beide partijen bevestigen deze gegevens ter terechtzitting. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is uit het rechtsverkeer verdwenen, zodat dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden wat betreft de eerste bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“MOYEN pris de la violation de l'article 7, 62 et 74/11 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès, le séjour, l'établissement et l'expulsion des étrangers (ci-après la loi), des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs

1.

1.1.

L'article 7 stipule que :

« Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut, ou, dans les cas visés aux 1°, 2°, 5°, 9°, 110 ou 12°, le ministre ou son délégué doit

donner à l'étranger, qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé:

1 ° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

(...)

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale ».

Pour délivrer un ordre de quitter le territoire, deux conditions cumulatives doivent donc être remplies :

- D'une part, n'être ni autorisé ni admis à séjourner ;
- D'autre part, remplir une des conditions visées à l'alinéa 1, 1° à 11°et, plus particulièrement en l'espèce au vu de la motivation de la décision, ne pas être porteur des documents requis ou compromettre l'ordre public.

A défaut, l'ordre de quitter le territoire ne remplit pas les conditions légales.

1.2.

L'article 74/11 §1er précise quant à lui que :

« La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas ».

2.

En l'espèce, le requérant est titulaire d'un titre de séjour en Italie sur base de l'octroi de la protection subsidiaire matérialisé par un document de séjour d'une validité de 5 ans venant à échéance en 2021.

Il a également un passeport délivré par les autorités italiennes en cours de validité.

Par conséquent, le requérant est autorisé à circuler dans tous les états membres de l'Union européenne et à y séjourner maximum 90 jours sur une période de 180 jours.

Par conséquent, le requérant est admis à séjourner sur le territoire belge de sorte que la première condition ainsi que celle reprise à l'article 7, alinéa 1, 1° ne sont pas remplies.

La partie adverse viole par conséquent l'article 7 de la loi et son obligation de motivation formelle (motivation erronée en fait et en droit).

L'ordre de quitter le territoire et l'interdiction d'entrée qui en est l'accessoire doivent être annulés.

3.

Quant au risque de compromettre l'ordre public, la décision attaquée se réfère uniquement à un PV de la police de Zeebrugge sans aucune autre précision ou même document à l'appui.

Il a ainsi été décidé qu' « une décision d'éloignement pour motifs d'ordre public n'est pas motivée à suffisance en se référant à une liste de faits délictueux n'ayant pas donné lieu à une condamnation. La dangerosité doit être réelle et actuelle et démontrer en quoi l'intéressé représente une menace grave pour un intérêt fondamental de la société » (CCE, 31.01.2018, n° 199.018).

En l'espèce et premièrement, la simple référence au PV de la police de Zeebrugge ne suffit pas pour motiver adéquatement la décision au regard de l'ordre public.

Deuxièmement, la décision ne précise pas l'infraction pénale ou autre qu'aurait commise le requérant. Il ne faut pas oublier que le requérant n'est pas considéré comme un passeur et qu'aucune infraction de traite ou de trafic d'êtres humains ne peut lui être reprochée.

Troisièmement, la décision ne précise pas l'intérêt fondamental de la société qui pourrait être compromis.

Par conséquent, la partie adverse viole l'article 7 alinéa 1, 1° (notion d'ordre public) et son obligation de motivation formelle (motivation stéréotypée, pas suffisamment précise et incomplète qui ne permet pas de comprendre pourquoi les conditions de l'article 7 seraient remplies).

L'ordre de quitter le territoire et l'interdiction d'entrée qui en est l'accessoire doivent être annulés.

4.

Pour fixer la durée de l'interdiction d'entrée à 3 ans, la partie adverse tient notamment compte du fait que le requérant pourrait compromettre l'ordre public.

Comme démontré ci-dessus, tel n'est pas le cas ou, à tout le moins, ce n'est pas démontré à suffisance.

Par conséquent, la partie adverse viole l'article 74/11 en tenant compte de circonstances qui ne sont pas établies pour fixer la durée de l'interdiction d'entrée et son obligation de motivation formelle (motifs erronés en fait et en droit).

L'interdiction d'entrée doit être annulée."

3.2. Gelet op het feit dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing, is het enig middel, wat betreft de aangevoerde schending van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), evenmin ontvankelijk.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en betwist, zodat aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan.

Ten aanzien van het bestreden inreisverbod voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing zich beperkt tot de verwijzing naar een proces-verbaal van de politie van Zeebrugge, zonder bijkomende preciseringen of ondersteunende documenten. Verder wijst verzoeker er ook op dat niet wordt gepreciseerd welke strafrechtelijke inbreuk hij heeft begaan en dat hij evenmin werd beschuldigd van mensensmokkel.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het proces-verbaal met nr. [...] van de politiezone SPN Zeebrugge. Dit stuk bevindt zich in het administratief dossier onder de vorm van een administratief verslag vreemdelingencontrole met vermelding van het PV-nummer, het voorwerp en de omstandigheden van aantreffen en de inhoud van dit stuk worden weergegeven in de bestreden beslissing, namelijk dat de verzoekende partij op heterdaad werd betrapt wegens illegale grensoverschrijding. Het administratief rapport van de scheepvaartpolitie vermeldt:

"Betrokkene zat verstoopt in een exportwagen op de kaai 502, klaar om te verschepen naar UK".

Het feit dat de bestreden beslissing niet verwijst naar de toepasselijke strafrechtelijke bepaling doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De Raad merkt verder op dat het bestreden inreisverbod steunt op artikel 74/11, §1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet, en als dusdanig geen beslissing is die werd genomen omwille van een gevaar voor de openbare orde. Het motief met betrekking tot de openbare orde is *in casu* slechts een bezwarend element bij het bepalen van het inreisverbod voor de duur van drie jaar, in het licht van de specifieke omstandigheden van het geval, overeenkomstig artikel 74/11, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij kon aldus wel degelijk rekening gehouden met dit element bij het bepalen van de duur van het inreisverbod. Verzoeker voert geen enkel bijkomende elementen aan waarmee de verwerende partij rekening had moeten houden.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT